

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 250/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 M Cdo/3/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 M Cdo/3/2008 (ďalej len „najvyšší súd“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol: „... *Sťažovateľ bol úspešný pred Európskym súdom pre ľudské práva v konaní č. ..., získal rozsudok zo dňa 08. 11. 2005 podľa ktorého má Slovenská republika zaplatiť úhrnné sumu 10.300 Eur D. B.*

Slovenská republika zaplatila iba časť sumy vo výške 10.163 Eur a má doplatiť sumu 137 Eur plus úroky z omeškania.

...Kompetentní tvrdohlavo odmietajú doplatiť nedoplatok a tak urážajú majestát nadriadeného súdu bezočivo a mafiánsky.

Sťažovateľ preto požiadal súdneho exekútora Ing. F. S. o výkon exekúcie nedoplatku, toto však bolo marené Okresným súdom Bratislava I a Krajským súdom Bratislava v konaniach sp. zn.: 3 Er/441/2006 sp. zn.: 1 CoE/122/06.

Súdy vystupovali ako BEZOČIVÉ SVOJVOLNE ZMAFIANIZOVANÉ štruktúry, ignorujúce rozsudok Európskeho súdu č...! Exekúciu zastavili a GP SR podala mimoriadne dovolanie.

....Mimoriadne dovolanie bolo extrémnym spôsobom dokrútené neveriteľným spôsobom a Jeho výsledok by bol NEVYPLATENIE NEDOPLATKU. Pritom zo spisu na každej úrovni bol vyhodенý dominantný dôkaz BANKOVÝ VÝPIS, ktorý ukazoval výšku zaplatenej sumy iba 10.163 Eur.

Bankový výpis bol vyhodенý zo spisu na Okresnom súde Bratislava I, neskôr na Krajskom súde Bratislava, napokon aj v mimoriadnom dovolaní chýbal, chýbal aj v spise na NS SR, kde tento dôkaz sťažovateľ doplnil a bol o tom urobený ÚRADNÝ ZÁZNAM.

...Európsky súd rozsudkom č. ... zo dňa 08. 11. 2005 uznal porušovanie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 6 ods. 1 ale toto právo vôbec nie je rešpektované Okresným súdom Bratislava I, Krajským súdom Bratislava ani Najvyšším súdom SR. Súdy na všetkých úrovniach ďalej porušujú základné práva sťažovateľa a takto preukazujú svoje MAFIÁNSKE PREPOJENIE a KRIMINÁLNY VÝKON SÚDNICTVA, ktorý sú trúfa postaviť sa proti rozsudku nadriadeného súdu a proti rozsudku ktorým sú viazaní.“

V sťažnosti sťažovateľ tiež požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivej majetkovej situácie a navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Najvyšší súd Slovenskej republiky porušuje základné právo D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR čl. 6 ods. 1 a čl. 13 a čl. 14 medzinárodného dohovoru.

II.B. Najvyšší súd SR je povinný konať vo veci 5 M Cdo/3/2008 bez ďalších prieťahov a obštrukcii.

II.C. Najvyšší súd SR je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 10.000 Eur pre pretrvanie porušovania jeho základných práv napriek existencii rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva č. ... zo dňa 08. 11. 2005.

II.D. Najvyšší súd SR je povinný zaplatiť satisfakciu a trovy advokáta a sťažovateľa v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 9. júna 2009 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované predovšetkým na adresu všeobecných súdov a zákonných sudcov, ktorí prerokovávali jeho vec v exekučnom konaní pred Okresným súdom Bratislava I, ale i Krajským súdom v Bratislave a najvyšším súdom.

Ústavný súd opätovne vo vzťahu k správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal sudcov všeobecných súdov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotných rozhodujúcich súdov, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009